

Gyász hír

Érzékeny veszteség érte a hazai kémiatanár társadalmat: 63. életévében rövid, súlyos betegség után 2021. március 26-án elhunyt Dr. Pálkö István a Szegedi Tudományegyetem kémiaprofesszora, a KÖKÉL szerkesztőbizottságának volt tagja.

A lap olvasói számára egészen biztosan jól ismert Pálkö professzor úr neve, hiszen nagyon sok szállal kapcsolódott a hazánkban folyó középiskolai kémiaoktatáshoz. Ő volt a 2020/2. szám versenyző-interjúalánya. 2011 és 2018 között az Irinyi János Középiskolai Tanulmányi Verseny versenyzőbizottságának elnökeként tevékenykedett. (Középiskolás korában ő is sikeres irinyis versenyző volt, emiatt is viselte különösen a szíven a vetélkedő sorsát.) 2017 óta az EOES (European Olympiad of Experimental Science) rendezvényre készülő magyar csapatok kémiamentora, melynek eredményeként az EOES 2021 májusában Szegeden került megrendezésre. Sajnos, ennek lebonyolítását már nem érthette meg.

A Szegeden zajlott 2019. évi Biológiai Diákolimpia és a budapesti 2008-as Kémiai Diákolimpia Tudományos Bizottságának tagjaként is tevé-

kenykedett. Szívügyének tekintette mind a kémia tanárképzést, mind a középiskolások mentorálását. Sikeres kutatási együttműködései voltak pl. a bonyhádi, szegedi, kecskeméti, hódmezővásárhelyi és a szeghalmi gimnáziumok kémia tanáraival és diákjaival (a felsorolás nem teljes). A középiskolásokat az egyetemen folyó kutatómunkába azzal a kimondott céllal vonta be, hogy már kamaszkorukban beoltsa őket szenvedélye, a kémia szeretetével.

Kiváló tanár volt, aki rendkívüli tudásával és utánozhatatlan karakterével magával tudta ragadni a kémiai iránt érdeklődő fiatalokat. Távozásával nem csak egy kitűnő embert, hanem egy nemzetközi szintén jól ismert tudóst is elvesztettünk. Gyászolják családja, tanítványai, barátai, és az egész magyar kémikus közösség.

Sipos Pál

Gondolatok egy PÉLDATÁR mellett

Maleczkiné Szeness Márta 90 éves

Kedves Márta!

Kinyitom, újra meg újra, s megannyi emléket idéznek föl a lapok. Hiszen ez a könyv legendává, s fogalommá vált mind a diákok, mind a tanárok körében. Mennyi orvos, biológus, vegyész vagy tanár kapott segítséget a szisztematikus, rendszerezett gondolatmenetek felépítésében, a számolási feladatok sokszínű, mégis logikus megoldásában.

Eszembe jutnak az Irinyi versenyek hangulatai, melynek lebonyolításában elévülhetetlen érdemeid vannak, hiszen személyed, segítette megvalósítani azt – ezen verseny által is – a régen vágyott igényt, hogy egységesebb, s igényesebb legyen a magyar kémiaoktatás.

Nem felejttem el azt a közvetlenséget, ahogy a kollegákhoz fordultál. Nem véletlen, hogy ennyien tiszteltek, hiszen a véleményeket meghallgattad, a véleményedet pedig elfogadták. Igen ez az igazi tisztelet, mert tudtad, hogy másoktól mindig lehet tanulni.

A KÖKÉL lapjain megjelent példáidon látszott az átgondolt, tudatos megszerkesztettség, hiszen egymásra épülve, fordulóról fordulóra segítették a versenyzők felkészülését.

Az Irinyi döntők egyben továbbképzések is voltak, még ha sosem hívtuk is annak. De abban a közegben, ez a tudásmegosztás, mindenkinek lehetőséget adott ismeretei további bővítésére. Mindvégig szem előtt tartottad, hogy fontos a fejlődés minden területen, tartalmi, szakmai kérdésekben rendkívül fontos a megújulás. Empatikus, kedves egyéniséged, biztos szakmai tudásod, a felmerülő problémákra adott válaszaid, segített egy generációnak kifejlődni, akik méltón vitték tovább a kémiaoktatást, s alapozták meg az elmúlt évek sikereit! Köszönjük, hogy ennyi mindent kaphattunk Tőled!

Áldott 90. születésnapot!

Dr. Fodor István és Maknics Gyula gondolatai nyomán lejegyezte Tóth Imre